

загробного життя. Єгиптяни покладали надію на нетлінність тіла тієї людини, влада якої була непорушною при житті. Тілесність, за їх уявленням, залишалася незмінною.

Отже, в древньокитайській та древньоєгипетській культурах життя і смерть в певній мірі рівні. Тут немає і натяку на те, що життя – благо, а смерть – зло. Обидва світи рівноцінні, хоча і розділені деякою межею.

Інакше оцінюється ця проблема в індійській релігійній свідомості. Згідно буддизму всі істоти беруть свій початок в Брахмані, без особливого абсолютного началі, з якого виникає світ. Брахман лежить в основі всього існуючого. Усе в кінцевому рахунку повинно вернутися до нього. Тому смерть лише перехід від нижчої ступені до вищої, яка продовжується з тих пір, поки дух не досягне такої ступені чистоти і вдосконалення, щоб ввійти в світову душу, до чого прагне все існуюче на Землі.

На відміну від християнства, де відпущення гріхів, досягнення вічного блаженства пов'язували з божественним милосердям, раніше вважали, що тільки сама людина може спокутувати свої гріхи, тільки своїми силами може добитися прощення. Тіло для індусів завжди презрене і повинне бути спалене зразу ж після смерті. Безсмертна душа перейде в нове тіло, і цей процес буде повторятися і повторятися, поки душу не щезне і не зліється з душею вселенською.

Тільки людська воля може відректися від життя, відректися від нього. Такої поетизації смерті не було в жодній культурі. Ні один народ не рахував смерть благом і не намагався перекреслити життя.

Література:

1. Баумейстер А. Буття і благо : монографія. Вінниця : Т.П. Барановська, 2014. 417 с.
2. Баумейстер А. Біля джерел мислення і буття : вибрані філософські етюди. Київ : Дух і літера, 2012. 473 с.

*Рудяк Софія, студентка I року навчання факультету
іноземних мов Університету Ушинського
Науковий керівник : Атаманюк З. М.
доктор філософських наук, доцент кафедри філософії,
соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Університету Ушинського*

ВІКОВІ СПІЛЬНОСТІ В СОЦІУМІ. ПРОБЛЕМА «БАТЬКІВ І ДІТЕЙ»

Проблема батьків і дітей завжди є актуальною. У багатьох творах світової літератури порушується проблема батьків та дітей, та її тлумачення в різні періоди різне. (І.Тургенєв *Батьки і діти*, тощо). Різні культурні часи та епохи сприяли формуванню різних світоглядів. Наприклад, для підлітків те, що зазвичай вважається нормальним, стає абсолютно незрозумілим для старшого покоління, а тому не може прийняти правила життя своїх дітей та онуків. Покоління об'єднується за наявності спільних цінностей однієї вікової групи, що відрізняються від цінностей та орієнтирів протилежної. Різниця цінностей породжує труднощі соціальної взаємодії між представниками різних поколінь у соціумі. Конфлікти між двома поколіннями завжди є невід'ємною частиною повсякденного життя. Можна говорити на цю тему нескінченно довго. Кожен має власні погляди на цей аспект життя, бо наші думки залежать від того, в якій сім'ї ми виростили і в якій хтось інший виріс. Зигмунд Фрейд порушив проблему суперечливого характеру відносин між поколіннями. Конфлікти у відносинах між батьками та дітьми також досліджували А. Адлер, В. Рейх, Е.

Дюркгейм. Через сильні соціальні потрясіння у суспільстві найяскравіше проявляються конфлікти поколінь. Тому це питання заслуговує на особливу увагу. Основними темами конфліктів між поколіннями є розбіжності у поглядах та позиціях, різне розуміння базової традиційної культури та сучасних інноваційних цінностей, які швидко відображаються у сьогоденні. Основна мета щодо відносин між поколіннями полягає в тому, що кожне з поколінь має гармоніювати одне з одним через єдиний соціальний і культурний простір без ієрархії, насильства, аб'юзу, неповаги дітей до батьків та батьків до дітей. Зіткнення інтересів між поколіннями виникали і будуть виникати завжди, поки існує людство. Однак якщо в родині панує мир, любов, взаєморозуміння - вони завжди виявляться сильнішими. Це нормальне явище - непорозуміння через конфлікт світоглядів. Можливо, проблема також полягає в тому, що люди нашого часу стали більш жорстокими, егоїстичними. Важливо вжити заходів та стежити, щоб такі конфлікти не переростали в стички й не порушували сімейні стосунки. Такі непорозуміння можна зменшити або ж і зовсім уникати, за умови, що дві сторони будуть повважати один одного, вміти слухати, домовлятися та знаходити компроміс. Батьки повинні спілкуватися зі своїми дітьми, заохочуючи їх висловлювати свої емоції та ділитися своїми потребами, почуттями. Дорослим слід забезпечувати своїх дітей, задовольняючи як фізичні, так і емоційні потреби. Важливим критерієм є встановлення дисципліни, здорові межі, які не будуть завдавати шкоди і завважати дітям. Але потрібно не забувати, що все повинно бути в міру: відстороненість і близькість між двома поколіннями. Потрібно правильно визначати межі між цими поняттями й не перетинати їх. Діти є відображенням своїх батьків.

Література:

1. Буслинський В. А. Основи філософських знань. Підручник. Львів : Новий Світ. 2020. 352с.
2. Вільчинський Ю. М. Філософія. Київ : КНЕУ, 2019. 368 с.
3. Добронравова І. С. Практична філософія науки. Суми : Університетська книга. 2017. 352 с.

*Лі Єлизавета, студентка I року навчання факультету
іноземних мов Університету Ушинського
Науковий керівник: Атаманюк З. М.,
доктор філософських наук, доцент кафедри філософії,
соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Університету Ушинського*

ЛЮДСТВО ПЕРЕД ЛИЦЕМ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ

Сучасне людство вступило в третє тисячоліття свого розвитку, яке породило нові проблеми й виклики, загостило увагу до традиційних глобальних проблем. Впровадження у виробництво найновіших досягнень науки і техніки, поява нових технологій, енергоджерел і матеріалів) призвели, з одного боку, до глибоких якісних змін у житті суспільства. Людство вступило в епоху науково-технічної революції, що посилило антропогенний вплив на природу, який має суперечливий характер. У ньому переплелись позитивні й негативні явища: вдосконалення технологій і зростання виробництва, що сприяють повнішому задоволенню потреб людей, раціональнішому користуванню природними ресурсами, збільшенню виробництва продуктів харчування тощо. З іншого - забруднюється природне середовище, знищуються ліси, посилюється ерозія ґрунтів, випадають кислотні дощі, зменшується озоновий шар навколо землі, погіршується стан здоров'я людей тощо. Певні труднощі виникають і з самого життя та діяльності людини.